

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:17
מוצאי שב"ק.....5:47
שיעורים כסדרן
נ"ך.....ישעיה נ"ח-נ"ט
בבלי.....נדרים כ"ה
ירושלמי.....ברכות ו'
תוספתא.....יום טוב ד'
רמב"ם.....שכירות ב'

שעה 12, גליון 8 (578)

פרשת חיי שרה, כ"ה חשוון, עברכים חודש כסליו, שנת תשפ"ג לפ"ק

מוהרא"ש דער צייילט

זארגן פאר יענעמ'ס גשמיות

א איד דארף זיך שטענדיג זארגן פאר א צווייטן איד, צו זען אויב יענער האט אלעס וואס ער דארף. און אויב האט יענער נישט, דארף מען זען מיט וואס ער קען יענעם ארויסהעלפן אין זיין פראבלעם.

מענטשן האבן זיך ליב צו זארגן פאר יענעמ'ס רוחניות, זיכער צו מאכן אז יענער טוט טאקע נאר וואס עס איז אויסגעהאלטן. דאס איז אבער זייער נישט ריכטיג. אוודאי דארף מען פרובירן מחזק צו זיין א צווייטן, אים צו זאגן גוטע ווערטער און אזוי אים העלפן אז ער זאל מצליח זיין אויף ברוחניות, דער עיקר דארף מען זיך אבער זארגן פאר יענעמ'ס גשמיות. און זיך מוסר נפש זיין צו העלפן און צו טובן א פאר א צווייטן איד.

ב"י מוהרא"ש אין שול איז אמאל געווען א איד א גרויסער ארימאן, ער האט געבעד געהאט א שווער לעבן און ער זיך זייער געמוטשעט מיט פארשידענע צרות, ער איז געווען פארזונקען אין חובות און מען האט אים שוין ממש געוואלט ארויסווארפן פון זיין דירה. איינמאל איינמיטן דאווענען איז צוקומען צו אים א איד און אים פארגעהאלטן פארוואס זיין תפלין ליגט נישט אויפ'ן ריכטיגן פלאץ... דער איד האט זיך זייער אויפגערגעט און געשריגן אויף יענעם: "וואס ווילסטו פון מיר? אויב זארגסטו זיך אזוי שטארק פאר מיר, דאן זאלסטו זיך ענדערש זארגן פאר מיין גשמיות און נישט פאר מיין רוחניות..."

מוהרא"ש האט געזען וואס דארט איז פארגעקומען און ער איז צוגעגאנגען צו דעם <<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

וויבא אברהם לספד לשרה ולביתה, ווען אברהם אבינו איז אהיימגעקומען פון די עקדה האט ער שוין גלייך געהאט נאך א שווערע נסיון, זיין ווייב איז אנועק, ווי רש"י זאגט: "נסמכה מיתת שרה לעקדת יצחק, לפי ששלל ימי בשורת העקדה, שגודמן בנה לשחיתה, וכמעט שלא נשחט, פרוחה נשמתה ממנה ומתה", דורכדעם וואס מען האט דערציילט פאר שרה אז מען האט ארויסגעברענגט איר זון צו שחט'ן איז זי געשטארבן; נאכדעם איז ער געגאנגען זוכן א פלאץ וואו איר צו באערדיגן, ער האט זיך ארוםגעדרויט אין גאנץ ארץ ישראל נישט טרעפנדיג קיין פלאץ וואו איר צו באערדיגן, ביז ער האט געטראפן 'עפרון' וואס האט אים געמאכט צו נאר, קודם האט ער געזאגט אז ער געבט דעם שטיקל פעלד די מערת המכפלה אומזיסט און שפעטער האט ער געבעטן דערויף טייער געלט. זעט מען דא אז וואו אברהם אבינו איז געקומען, וואו אברהם אבינו איז געגאנגען האט ער נאר געהאט נסיונות, ער האט נאר געהאט שוועריקייטן, מיט דעם אלעם האט ער נישט געהאט קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן. אלע צדיקים גייען אויבער שווערע נסיונות, דאס איז אבער די גרויסקייט פון א צדיק אז ער האט נישט קיין פרעמוט אויפ'ן אייבערשטן, אפילו עס גייט איבער אויף אים פילע שוועריקייטן דאך גלייבט ער ווייטער אינעם אייבערשטן אן קיין קשיות.

בפשטות זעט אויס ווי דאס איז זייער א הויכע זאך, א מענטש זאל צוקומען צו אזא מדרגה פון נישט האבן קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן אפילו עס גייט איבער ביטערע שווערע נסיונות, אבער אז מען איז מקורב צו א צדיק, און מען לעבט מיט די לימודים פונעם צדיק, קען אפילו א פשוטער מענטש אויך זוכה זיין צו דעם, ברוב השם אז מיר זענען מקורב צום הייליגן רבי'ן; אז מען לערנט דעם הייליגן רבי'נס ספרים, קען יעדער פשוטער איד צוקומען צו די אלע מדרגות. היינט איז שוין ממש ביטול הבחינה, אפילו איינער וואס פארשטייט נישט קיין 'ליקוטי מוהר"ן', אפילו איינער וואס פארשטייט נישט די 'שיחות' פון רבי'ן, אבער אז ער מאכט זיך א שיעור אין מוהרא"ש'ס ספרים, אין די שיינע בריוון וואס קונטרסים וואס מוהרא"ש האט געשריבן, מוהרא"ש האט געשריבן קונטרסים אויף אלע שפראכן, קען אפילו דער פשוטסטער מענטש צוקומען צו די אלע מדרגות.

א מענטש פירט זיך אויף גוט, ער טוט גוטע זאכן, ער דינט דעם אייבערשטן מיט מסירת נפש, אבער ער זעט נישט אז ער זאל ווערן געהאלפן, הייבט דער מענטש אליינס אן טראכטן: "וואס הייסט? וואס גייט פאר מיט מיר? איך זע אנדערע מענטשן, דער דאווענט נישט - און עס גייט אים גוט, דער לערנט נישט - און ער קויפט און פארקויפט, ער איז מצליח, דער טוט עבירות רחמנא לצלן - און אלעס גייט אים כסדר, און איך בין אזוי גוט, איך פרוביר צו זיין אזוי ערליך, איך פרוביר זיך צו שטארקן איבער מייע נסיונות און עס גייט מיר נישט, איך זע נישט קיין 'שועה'! דאך ער געדענקן אז דאס איז נישט קיין עצה צו האבן קשיות אויפ'ן אייבערשטן, דאס גרויסקייט פון א צדיק, דאס גרויסקייט פון א איד איז אז ער האט נישט קיין קשיות, ער האט נישט קיין פרעמוט אויפ'ן אייבערשטן.

דאס זענען די אלע סדרות וואס מען לערנט יעצט, וואו מען זעט ווי די אבות הקדושים האבן זיך אזוי געמוטשעט, די פלשתיים האבן פארשטאפט די קוועלער וואס אברהם אבינו האט געגראבן און יצחק אבינו האט געארבט זוכן וואסער איינמאל און נאכאמאל, אזוי איז עס מיט א מענטש, ער זוכט צו מצליח זיין און עס גייט אים נישט, דארף ער וויסן דאס וויל דער אייבערשטער און ווי אזוי דער אייבערשטער וויל איז גוט.

דאס איז די גרויסקייט פון א צדיק, און דאס איז די גרויסקייט פון איינער וואס דריידט זיך אין א פלאץ וואו מען רעדט דיבורים פון א צדיק, און האט א שייכות מיט'ן צדיק; ווי אזוי קענען מיר האבן א שייכות מיט'ן הייליגן רבי'ן? אז מען וועט אריינגעמען דעם רבי'ן אין זיך, מען וועט לערנען דעם רבי'נס ספרים - דאן באקומט מען א שייכות צום רבי'ן. לאמיר זיך באנייען מאכן א שיעור אין רבי'נס ספרים, לאמיר מאכן א שיעור אין 'אשר בנחל'. אז מען לערנט 'אשר בנחל' - האט מען שוין אלע ספרים פון רבי'ן, ליקוטי מוהר"ן, שיחות הר"ן, חיי מוהר"ן, ספרי מעשיות, ספר המדות; אלעס ליגט דערין, דאס וועקט אויף דעם מענטש ער זאל זיך צוריק קערן צום אייבערשטן. דעם רבי'נס ספרים זענען מחזק א מענטש ער זאל נישט האבן קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן.

יעדע תפלה גייט ארויף צום אייבערשטן, דאס וואס איך זע נישט די ישועה איז ווייל דער אייבערשטער ווייסט אז דאס איז נישט גוט פאר מיר, אבער מינע תפלות און מיין געוויין פאלן נישט אנוועק, עס וועט מיר ברענגען א אנדערע ישועה וואס איז גוט פאר מיר, דער אייבערשטער וועט מיר עפעס אנדערש געבן אנשטאט דעם.

מען קען נישט האבן קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן "פארוואס ווער איך נישט געהאלפן?" ווייל דאס איז זיכער גוט פאר מיר, בעט דעם אייבערשטן: "רבונו של עולם העלה מיר איך זאל זען דאס גוט, העלה מיר איך זאל פארשטיין אז אזוי איז גוט פאר מיר". דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן קיינמאל נישט האבן קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן.

א גוט ווארט

תפילות - שחרית מנחה און מעריב; דאווען די דריי תפילות מיט מנין, מיט א סידור; דאס זאל זיין זיין שטערקסטע זאך, זיין וויכטיגסטע זאך - ווייל דאס האלט דעם איד שטארק צו בלייבן א איד און זיין אפגעהיטן פונעם אייבערשטן.

טייערער... נרו לאיר, דו וועסט האבן שווערע מניעות, עס וועט דיר אונטערקומען שווערע נסיונות; איין טאג וועסטו זיין פארנומען מיט פרנסה, א צווייטע טאג מיט דין ווייב, א דריטע טאג מיט אנדערע שטערונגען - דאך זאלסטו אלעס לייגן אין די זייט, און ווען עס קומט די צייט פון דאווענען - זאלסטו אנטלופן צום שול און דאווענען און פטן דעם אייבערשטן.

אז דו וועסט זיין שטארק איד דעם - וועסטו זייער שטארק מצליח זיין.

(עצתו אמונה בראשית תשפ"ג)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

א רפואה שלימה

הערת ה' תתקכ"ד

יום ד' פרשת וירא, ט"ו מר-חשון, שנת תשפ"ג לפ"ק ק"ט
איך האב געהערט אז אייער קינד שפירט זיך נישט גוט; דא האט איר
א סגולה פאר א רפואה פאר אים, דער אייבערשטער זאל אים אינגאנצן
אויסהיילן.

אמאל איז די צדיקת שרה - דעם הייליגן רבי'נס טאכטער - זייער
קראנק געווארן, און איר טאטע - דער הייליגער רבי - איז איר געקומען
פאזוכן. דער רבי האט געזען ווי שרה'קע איז אזוי פארשלאפט האט עס
אים זייער וויי געטון, ער האט געהאט גרויס צער. דער רבי איז געזיצן מיט
א פארקלעמט הארץ און האט איינגעדרימלט, דער הייליגער בעל שם טוב
זכותו יגן עלינו דער זיידע פון רבי'ן - קומט צו אים אין חלום און פֿרעגט
אים: "פארוואס ביסטו אזוי בצער?" האט דער רבי געענטפערט פאר'ן
הייליגן בעל שם טוב: "איך בין בצער וועגן מיין טאכטער, וואס זי איז
אזוי קראנק".

האט דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו געזאגט פאר'ן רבי'ן,
עס שטייט דאך אין תהילים, אין פסוק (תהילים מג, נא): "מגדיל ישועות מלכו
ועשה חסד למשיחו", די פונזה איז, 'מגדיל ישועות' דער אייבערשטער
מאכט גרויסע ישועות, 'מלכו' פאר די צדיקים וואס זיי זענען מלכים (מאן
מלכי רבנן גיטין סו.ו). 'ועשה חסד' און ער טוט חסד, 'למשיחו' פאר די וואס
דערציילן, 'משיח' איז א לשון פון שמועסן, מסיח; דער אייבערשטער
מאכט וואונדער פאר די וואס דערציילן מצעות פון צדיקים, דער בעל שם
טוב זאגט פאר'ן רבי'ן: "דורך סיפורי צדיקים וועסטו זען א ישועה".

דער הייליגער רבי וועקט זיך אויף און הויבט אן דערציילן א מצעה
פונעם הייליגן צדיק, דער מהרש"א (מוריניו הרב רבי שמואל אליעזר
איידילס) זכותו יגן עלינו. אין די צייטן פונעם הייליגן צדיק דער מהרש"א
איז געווען אין די שטאט אוסטריה - די שטאט וואו דער מהרש"א איז
געווען דער רב - א גרויסע קלויסטער, דארט איז געווען א שרעקליכע
טומאה, און נישט ווייט פון די קלויסטער האט זיך געפינען דער אידישער
בית החיים פון די שטאט אוסטריה, און יעדע מאל עס פלעגט זיין א לוח
פלעגט מען דארפן אריבערגיין די קלויסטער, און די גלעקלעך פון די
קלויסטער פלעגן זיך צוקלונגען און פארבאפן די מענטשן אין די טומאה.

דער הייליגער מהרש"א האט געוואקסט פון די טומאה, האט ער
פאפולן, ווען עס וועט קומען די צייט ער וועט ארוועקגיין פון די וועלט
און מען וועט אריבערגיין מיט זיין משה דעם קלויסטער זאל מען לייגן
אויפ'ן בעט זיין הייליגן ספר חידושי מהרש"א. אזוי איז טאקע געווען,
דער הייליגער מהרש"א איז נפטר געווארן און מען האט געפירט זיין משה
דורך דעם שרעקליכן טומאה, און די מינוט וואס די משה איז אריבער
די טומאה און די גלעקלעך האבן אנגעהויבן זינגען - האט דער הייליגער
מהרש"א זיך אויפגעזעצט אויף זיין בעט און אנגעהויבן מישן די בלעטער
פון זיין הייליגן ספר. דער גאנצער עולם קוקט זיך צו, עס איז א פחד די
שרעק צו זען דעם הייליגן מהרש"א נאכן פטירה זיצן און מישן די
בלעטער, און אזוי מישנדיג זעט מען א שרעקליכע זאך, די קלויסטער
הויבט אן איינזינקען אין דער ערד, יעדע בלאט וואס דער מהרש"א מישט
- גייט אראפ די גאנצע טומאה מער און מער מיט אלע מענטשן, מיט אלע
חפצים; ביז מען האט איר שוין מער נישט געזען און עס איז געבליבן א
זכר, א סימן - דאך ארום די פלאץ עד היום הנה.

ווען דער רבי האט געענדיגט דערציילן די מצעה האט שרה'קע זיך
שוין אנגעהויבן גוט צו שפירן, און זי פלעגט שטענדיג דערציילן די מצעה
פאר אנדערע קראנקע וואס האבן געדארפט א רפואה, אויך רבי נחמן
טובלשטינער פלעגט די מצעה דערציילן פאר חולים.

דערצייל אים די מצעה, און דער אייבערשטער
זאל העלפן אייער קינד זאל זיין געזונט און שטארק.
(עצהו אמנה וירא תשפ"ג)

מוהרא"ש דערציילט

איד און האט אים זייער מחזק געווען, און דאן איז מוהרא"ש
אריינגעגאנגען אין שמועס איבער דעם ענין.

אנשי שלמינו פלעגן זאגן: "קודם זארג זיך פאר מיין גשמיות. מיט
מיין רוחניות וועל איך זיך שוין אליין אן עצה געבן, מיט מיין גשמיות
וואלסטו מיר געקענט ארויסהעלפן"...

רבי מעקעלע ז"ל - ער איז געווען דער זון פון רבי יצחק ז"ל, דער זון
פון רבי נתן - האט אמאל געהאט צו זיך אלס גאסט, רבי ישראל
קארדווער ז"ל. רבי ישראל האט געבעטן פון רבי מעקעלע אז ער זאל
אים אויפנוועקן ביינאכט ביי חצות. למעשה האט ער אים נישט
אויפגעוועקט און רבי ישראל האט אים פארגעהאלטן דערויף. האט
אים רבי מעקעלע געזאגט: "מיין טאטע פלעגט מיר נאכזאגן פון מיין
זיידן רבי נתן אז א מכןיס אורח דארף זיך נאר זארגן פאר די גשמיות
פון זיין גאסט, און נישט אויף זיין רוחניות.

דאס אבער נישט נאר ביי א מכןיס אורח. מיר דארפן זיך שטענדיג
צוגעוואוינען צו טראכטן ווי אזוי מיר קענען ארויסהעלפן א צווייטן
איד. און לאו דוקא ברוחניות, נאר טאקע בגשמיות.

פון די אנדערע זייט דארף מען אבער זיין גרייט נישט צו ווארטן
אויף אן חצות טובה. נישט אייביג וועט דער צווייטער מכיר טובה זיין
אויף דעם וואס מען האט אים געהאלפן. ליידער איז דא א שלעכטע
טבע ביי מענטשן אז עס איז זיי שווער צו מכיר טובה זיין דעם וואס
האט זיי געהאלפן, און אמאל קען עס נאך גיין נאך ווייטער אז יענער
איז נאר א "משלם רעה תחת טובה" - אנשטאט זיך צו באדאנקען און
מכיר טובה זיין, וועט גאר יענער צוריק טון שלעכטס.

ווען א איד מיינט עס אבער מיט אן אמת, ער וויל באמת העלפן א
צווייטן, ווער ער נישט קוקן אויף דעם. ער וועט זיך מוסר נפש זיין צו
העלפן יעדן איינעם, אפילו ווען ער באקומט גארנישט צוריק דערפאר.

ווען א איד דארף הילף, זאל מען זיך נישט דאן זארגן אויף זיין
רוחניות, נאר זען מיט וואס מען קען אים העלפן, אמאל קען מען אים
העלפן בגוף און אמאל מיט געלט, דער עיקר דארף מען זען אז יענער
זאל ארויסגיין א צופרידענער. מען טאר קיינמאל נישט אוועקשיקן א
מענטש מיט גארנישט, מען דארף פרויבירן צו טון כאטש וואס מען
קען.

מוהרא"ש האט דערציילט א מצעה וואס איז פארלאפן אין די צייט
פון הייליגן בעל שם טוב זי"ע, וואס פון דעם קענען מיר זיך לערנען די
הארבקיט פון צוריק צו האלטן די הילף פון א צובראכענעם איד.

עס איז אמאל געווען א שטאט וואס די ראשי קהלה האבן געהאט
דארט א צדקה קאסע מיט וואס זיי האבן ארויסגעהאלפן די
ארימעלייט פון שטאט. איינמאל האבן זיי זיך צוזאם געזעצט אויף אן
אסיפה דורכצוגיין די ביכער, און זיי האבן געזען אז זיי האבן נישט
גענוג הכנסות, זיי האבן געזוכט א וועג ווי אזוי צו שניידן די הוצאות
צו קענען פאלאנגירן דעם בודזשעט. אבער אנשטאט צו שניידן פון די
אומוויקטיגע אויסגאבן, האבן זיי באשלאסן צו שניידן פון די צדקות
אין שטאט, צו געבן ווייניגער געלט פאר די ארימעלייט אין שטאט.

דאָרט אין שטאט איז געווען אן ארימאן וואס האט ממש געלעבט
אויף די צדקה קאסע, ער האט גארנישט געהאט אויסער דעם. ער
פלעגט באקומען יעדע וואך א שיינע סומע פון די צדקה קאסע, און פון
דעם האט ער געלעבט. ווען מען האט אנגעהויבן שניידן פון די צדקות,
איז אים זייער ענג געווארן דאס לעבן. עס האט זיך אבער נישט
אפגעשטעלט ביי דעם, נאר צוביסלעך האבן זיי אנגעהויבן צו געבן נאך
ווייניגער און ווייניגער, ביז דער ארימאן איז געבליבן ממש הונגערן
נאך א שטיקל ברויט.

דער באשלוס צו געבן ווייניגער צדקה איז געקומען פון א געוויסן רב
וואס ער איז געווען געשטעלט אויף די קאסע. און אזוי ווי דער
ארימאן איז געבליבן ממש בעירום ובחוסר כל, האט דאס געמאכט א
גרויסע קטרוג אין הימל אויף דעם רב. און עס איז גאָר געווארן אויף
אים גאר א שווערע שטראף רח"ל.

עס האט אנגעהויבן צו ענגערן אינעם קאפ פון דעם רב מחשבות פון
כפירות און אפיקורסות רחמנא ליצלן, און עס איז נישט דורך קיין
לאנגע צייט ביז ער האט אפגעמאכט אז ער וויל זיך גיין שמו"ד רחמנא
ליצלן. איין מוצאי שבת איז ער אריבער געגאנגען צום גלח פון שטאט
און אים געבעטן אז ער וויל זיך שמו"ד רחמנא ליצלן. דאס איז
געקומען פון דעם קטרוג וואס איז געווען אויף אים אין הימל אויף
דעם וואס ער האט געשניטן די צדקות און די ארימעלייט זענען
אויסגעגאנגען פון הונגער.

אויסגעגאנגען פון הונגער.

פאר'ן גלח האט נישט געשמעקט דער גאנצער עסק, עס איז אים געווען זייער מאדנע די גאנצע מעשה. פארוואס זאל א חשובער רב זיך פלוצלינג וועלן שמד'ן? ער האט מורא געהאט אז דאס איז אפשר עפעס אן אונטערגעשטעלטע זאך מיט וואס מען וויל אים עפעס אפטון. און דעריבער האט ער זיך נישט געיאגט צו ערפילן דעם רב'ס פארלאנג.

ער האט קודם אריינגערופן דעם רב און אים מכבד געווען זיך צו זעצן עפעס עסן און אזוי דורכשמועסן די זאך. אינצווישן האט ער געגעבן פאר'ן רב א שטארקע בראנפן, פון וואס דער רב האט געטרינקען אביסל און נאך אביסל, ביז ער איז אראפגעפאלן אינגאנצן שיקור און אנגעהויבן ברעכן, און אזוי איז ער געבליבן דארט שלאפן אויף דער ערד.

אין די זעלבע צייט איז נאך דער הייליגער בעל שם טוב זי"ע געזיצן ביי שלש סעודות אינאיינעם מיט זיינע תלמידים אין די שטאט מעזעביזש, און ער האט געזען מיט רוח הקודש אלעס וואס גייט געבעד אריבער אויף דעם רב. און ער האט פלוצלינג באפוילן פאר איינע פון זיינע תלמידים אז ער זאל גלייך בענטשן ברכת המזון און מאכן הבדלה, און איינשפאנען די פערד און אריבערפארן צו יענעם שטאט צום גלח'ס הויז. דער בעל שם טוב האט אים געגעבן א שטיקל חלה וואס איז געבליבן פון שלש סעודות, און אים געזאגט: "ווען דו וועסט אנקומען דארט, וועסטו שוין אליין פארשטיין וואס דו דארפסט צו טון".

דער תלמיד איז גלייך געלאפן און געטון וואס דער רבי האט אים באפוילן. ווען ער איז אנגעקומען צום גלח'ס הויז און געעפנט די טיר, האט ער געזען ווי דער רב ליגט אויף דער ערד אינגאנצן פארשיכור'ט. דער רב האט זיך ערוועקט און געשפירט אז ער איז זייער הונגעריג, דער גלח האט אים געוואלט געבן עפעס צו עסן, דער תלמיד האט אבער פארשטאנען וואס ער דארף טון. ער האט ארויסגענומען דעם שטיקל חלה וואס דער בעל שם טוב האט אים געגעבן, און עס געגעבן פאר'ן רב. ער האט געהאלפן דעם רב זיך צו גיין וואשן די הענט און מאכן אן המוציא, און דער רב האט זיך מחי' געווען.

נאכ'ן עסן די חלה, האט דער רב באקומען א שטארקע הרהור תשובה, ער האט אמת'דיג חרטה געהאט אויף זיינע נארישע שלעכטע מחשבות, ער האט זיך געשעמט פון זיך אליין אז ער איז אנגעקומען צו אזא נידריגע מצב, ער איז גלייך אנטלאפן פונעם גלח'ס הויז און ער האט אמת'דיג תשובה געטון.

זעען מיר פון דעם די הארבקייט ווען מען האלט נאר צוריק דאס הילף וואס א איד האט געדארפט באקומען. און עס איז דאך זיכער אז פארקערט, ווען א איד שטרענגט זיך אן לא צו העלפן א צווייטן, דאן וועט ער צוריק באקומען פאר דעם אסאך מער, דער אייבערשטער וועט אים העלפן און גרינגער מאכן דאס לעבן, אזוי ווי ער האט געהאלפן דעם צווייטן איד.

(שיחות מוהר"ש חלק ח' ערך עורה וחלק ט' ערך צדקה)

שאלות ותשובות ברסלב

וואס טו איך אז מיין התבודדות איז זייער צעמישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר מיין לעבן, איך בין אן אנדערער מענטש א דאנק דעם ראש ישיבה שליט"א.

איך מאך לעצטנס התבודדות, אבער איך בין זייער נישט מסודר וואס און ווי אזוי צו רעדן, איך רעד סתם וואס עס קומט מיר ארויף, מיין קאפ לויפט פון איין זאך צום צווייטן, און איך בין זייער צעמישט. איז דא עפעס א סדר ווי אזוי צו מאכן התבודדות, פון וואס צו רעדן קודם און נאכדעם? דער ראש ישיבה שליט"א זאגט אז ביי התבודדות דארף מען האבן סבלנות, דאס בארואיגט מיר אז ס'איז גוט ווי ס'זאל נאר זיין, דער עיקר אז מ'רעדט אביסל צום אייבערשטן, מ'דארף האבן סבלנות און אלעס וועט זיין גוט.

אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר אויסקלארן און ענטפערן ווי אזוי איז די ריכטיגע וועג צו מאכן התבודדות?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת קרח, כ"ט סיון, ערב ראש חודש תמוז, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... גרו לאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אזוי גייט עס מיט יעדן איינעם; אין אנהייב איז מען נישט מסודר, מען ווייסט נישט ווי אזוי צו רעדן צום אייבערשטן, מען הייבט אן רעדן, מען פארט אריין פון איין שמועס צו אן אנדערע שמועס, מען הייבט אן בעטן אויף איין זאך און מען קען זיך נישט געהעריג ארויסברענגען, הייבט מען אן בעטן אויף דעם אליינס, מען זאל קענען רעדן; א רגע שפעטער הייבט מען אן דאנקען, מען איז צעמישט אן א שיעור.

מען טאר נישט ווערן צעבראכן פון דעם, אפילו מען איז נישט מסודר ביי התבודדות, מען ווייסט נישט ווי אזוי צו רעדן - דארף מען ווייטער אזוי רעדן. אויבן אין הימל איז א גרויסע פרייד ווען מען הערט ווי מען רעדט צום אייבערשטן, אפילו מען זאגט נאר איין ווארט. מוהר"ש פלעגט אונז אלעמאל זאגן דעם ביישפיל ווי שטארק א טאטע מאמע פרייען זיך ווען זיי הערן זייער קליין קינד הייבט אן רעדן האלבע ווערטער, מען מאכט א גאנצע עסק פון דעם, מען האט אזא מענוג און שעשועים ווען דער קינד מורמלט עפעס ווערטער, אדער אפילו דער קינד מאכט נאר א קול. מען פריידט זיך, מען שפירט אזא געשמאק; כל שכן וקל וחומר אויבן אין הימל ווערט אזא גערודער, אזא פרייד - ווען מען הערט א קרעכץ, א קול, א ווארט, א געשריי: 'טאטע!' און זיכער ווען מען זאגט א זאך: 'טאטע העלף מיר!' 'טאטע איך קען נישט מער!' 'טאטע איך וויל זיין גוט!' 'טאטע איך מיין נישט קיין שלעכטס!' 'טאטע, זע מיין הארץ'; עס ווערט א שמחה אין אלע וועלטן.

איך פעט דיר זייער, לאז נישט אפ די הייליגע זאך פון התבודדות. דער רבי האט אונז געזאגט (ת"י מוהר"ו, סימן תמ): "אפילו קשאין יכולין לזכר בהתבודדות, רק תבת רבונו של עולם, גם כן טוב מאד", אפילו מען קען נישט רעדן קיין ווערטער, מען קען נאר זאגן 'טאטע' - איז דאס אויף זייער חשוב.

אפילו מען קען נאר געבן א קרעכץ: "אוי, אוי" - איז דאס זייער גוט. דער רבי האט געגעבן אן עצה פאר איינעם וואס איז געקומען פרייען דעם רבי'ן אז ער קען נישט עפענען זיין מויל צו רעדן צום אייבערשטן (שם, סימן תקיא), האט אים דער רבי געזאגט: "אם כן שוכבין עצמן וגונחין גניחה אחר גניחה", אז דו קענסט נישט רעדן, דו האסט נישט קיין ווערטער - זאלסטו קרעכצן, "נעשה רבנו זכרוננו לברכה בעצמו גניחות תכופות, כמרמז שפך יעשה", דער רבי האט אים געוויזן ווי אזוי דאס צו טון.

הפלא, דו גיי ווייטער אן מיט דיין צעמישטע וועג פון רעדן צום אייבערשטן. תפילה איז צוגעגליכנט צו פיילן. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ב) תפילה איז אזוי ווי געווער, אזוי ווי עס שטייט (בראשית מח, כב): "בחרבי ובקשתי", זאגט רש"י: "תפלה ובקשה"; ווען מען שיסט פיילן ווייסט מען נישט וואס פאר א פייל וועט ריכטיג צוטרעפן, מען שיסט פיילן, אפילו אלע פיילן וועלן גיין לאיבד און נאר איין פייל וועט צוטרעפן - איז שוין גענוג, אזוי איז ווען מען רעדט צום אייבערשטן, מען ווייסט נישט וואס פאר א תפילה וועט צוטרעפן, וואס וועט מאכן א רושם. רעד ווי אזוי עס לאזט זיך, צעמישטערהייט; ווייל איין ווארט וועט אנקומען און שפאלטן אלע הימלען, עס וועט ברענגען דיין ישועה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה קרח תשפ"א)

BreslevCenter.com/lansweers

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (קנו)

אין קורצן פון פריער: אנשי שלומינו קומען צו פארן צום הייליגן רבי'ן אויף יום טוב שבועות, דער רבי שמועסט מיט זיי און דערצייילט מיט א צעבראכן הארץ אז ער וויינט גארנישט און ער האט גרויס רחמנות אויף זיך אליין תקנו

דער רבי האט זיי דעמאלט דערצייילט אז ער האט גע'חלומ'ט אז עס איז שוין געווען שבועות, און אלע אנשי שלומינו זענען געקומען צו פארן צום רבי'ן אויף שבועות אזוי ווי געווענליך ווען מען פלעגט זיך צוזאמקומען ביים הייליגן רבי'ן אויף יום טוב שבועות, און ער חלומ'ט זיך ווי ער קען בכלל נישט זאגן קיין תורה, און דער רבי האט זייער גע'מוסר'ט דעם עולם אז דאס איז זייער שולד, ווייל צוליב זייער פארגרעבטקייט קען דער רבי נישט זאגן תורה, נורי באקאנט אז די תורה פונעם צדיק ווערט דורך די מענטשן וואס קומען צו אים, און אזוי ווייטער האט דער רבי זייער שטארק גע'מוסר'ט די מענטשן, ביז דער עולם איז זייער נתעורר געווארן תשובה צו טון, און דערנאך האט ער געזאגט גאר א וואונדערליכע געוואלדיגע תורה.

מען האט פארשטאנען פון רבי'ן אז עס איז אים אויף אנטפלעקט געווארן אינעם חלום די תורה וואס ער האט דעמאלט געזאגט.

תקנו

מאנטאג, ו' סיון, יום טוב שבועות, און אלע אנשי שלומינו צוזאמקומען ביים הייליגן רבי'ן, ווי דער סדר איז געווען יעדעס יאר, און אום מיטל נאכט האט דער רבי געזאגט גאר א וואונדערליכע תורה אויפ'ן פסוק (פסוקי בית, כ"ו) "וביום הכפורים", (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן נ"ו).

די תורה הויבט זיך אן אז גע'דער איד האט א געוויסע מלכות אין זיך, ער איז קעניג און הערשט אויף עפעס, עס איז דא אן אפענע מלכות און עס איז דא א באהאלטענע מלכות, און עס איז דא איינער וואס קאפט וואס פון איינרויטן זעט מען גארנישט אז ער זאל האבן סיי וועלכע סארט מלכות, מען זעט נישט ער זאל האבן עפעס אן הערשאפט, אָבער פאהאלטענערהייט האט ער א ממשלה אויפ'ן גאנצן דור, און אפילו אויף אלע צדיקים פונעם דור, אלע זייערע נשמות זענען אונטער זיין הערשאפט און קעניגרייך, אלע זענען אונטערטעניגט און אונטערגעבויגן אונטער אים, גאר עס איז זייער פאהאלטן.

דערנאך האט ער געזאגט קלאר אויף זיך, "עס דאכט זיך אייך אז איך האב א ממשלה נאר אויף אייך, אָבער פאקטיש בין איך דער מושל אויף אויף אלע צדיקי הדור, נאר עס איז באהאלטענערהייט".

תקנה

ביים סוף פון די תורה האט דער רבי גע'רעדט פון דעם ענין אז מיר קענען נישט פארשטיין די וועגן פונעם אייבערשטן, דער רבי האט גע'רעדט פון דעם אז עס זענען דא זאכן וואס מיר קענען בכלל נישט פארשטיין, צום ביישפיל דאס וואס תו"ל זאגן (עירובין י"ג): "אלו האלו דברי אלקים חיים", אז אפילו ווען די חכמים קרייגן זיך, זענען ביידע וועגן די ווערטער פון הייליגן באשעפער, וואס דאס קען מען באַמַת נישט פארשטיין ווי אזוי דאס ארבעט, און דער רבי האט געזאגט אז דאס זענען די דונערן אין הימל, ווי מען קען זען דעם גאנצן ענין אינעווייניג אין די תורה.

שפעטער ביינאכט האט דער רבי דאס איבערגעשמועסט מיט'ן עולם, ער האט געזאגט אז אפילו מען קען טרעפן אין די קבלה ספרים א תירוץ אויף די קשא, אָדער אנדערע אַזעלכע סארט קשיות, די הייליגע ספרים זענען מסביר אז דאס וואס איינער איז מקיל און דער צווייטער איז מחמיר, דאס איז ווייל איינער איז פון חסד און דער צווייטער פון גבורה, און אזוי ווייטער, און דערפאר זענען ביידע "דברי אלקים חיים", אלעס קומט פונעם אייבערשטן אליין, אז אָבער דער תירוצ נישט עקט א תירוצ וואס מען קען פארשטיין מיט'ן מענטשליכן שכל, דער רבי האט זיך אויסגעדרוקט, "מיר לאז עמיצער זאגן א תירוצ", ווי צו זאגן זיך איינער אויפ'שטעלן און מיר קענען מסביר זיין דעם תירוצ אז עס זאל טאקע שטימען מיט'ן מענטשליכן שכל, פאקטיש איז די קשא נישט פארגעסן, ווייל איינער זאגט דאך אז די זאך איז פשר און מען מעג עס עסן, און דער צווייטער זאגט פארגערט, אז מען טאר עס נישט עסן, ווי אזוי זאל א מענטשליכע שכל קענען פארשטיין אז ביידע זענען אמת און ריכטיג? יעדער זאגט דאך אז די הלכה איז פארגערט ווי דער צווייטער האט גע'פסק'נט.

דער רבי האט געמיינט ארויסצופרענגען אז מען זאל נישט אריינגיין אין חקירות און פרויבירן צו פארגענשטען די קשיות. דער רבי איז געווען זייער קעגן אלע סארט ספרי חקירה, אפילו די ספרים פון צדיקים אויף חקירה, ווייל דאס קען פרענגען אז מענטשן זאלן אנוועקגיין פון די הייליגע אמת.

דער עיקר דאך א איד זיך שטארקן מיט אמונה און גלויבן אז אלעס וואס דער אייבערשטער זאגט איז אמת, אלעס וואס די הייליגע חכמים זאגן און אזוי אמת, און אויב מיר פארשטייען עס נישט אז דאס גאר ווייל מיר קענען נישט פארשטיין די וועגן פונעם אייבערשטן מיט אונזער קליינע מענטשליכע שכל, און מיר גלויבן אינעם אייבערשטן אפילו ווען מיר בלייבן מיט קשיות וואס מיר קענען נישט פארשטיין.

פארענטעגן קומט א"ח - גענומען פון ספר "שעלת הצדיק"

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה ברוך אפפעלדארפער הי"ו
צו די שמחת החתונה למזל טוב עב"ל פון זיין זון
החתן שלמה אפפעלדארפער הי"ו
מו"ה ישראל חיים ברוין הי"ו
צו די שמחת בר מצוה למזל טוב פון זיין זון
הבחור אפרים פישל ג"ו
מו"ה עמרם רייכמאן הי"ו
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב
מו"ה נח הערש ווייס הי"ו
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

א פרישע מהזור אין תלמוד ירושלמי

דעם מאנטאג חיי שרה האבן פילע אנשי שלומינו זיך מיטגעכאפט מיט'ן וואגן, און אנגעהויבן מיט א פרישקייט דעם נייעם מהזור אין תלמוד ירושלמי.

ווי באקאנט האט מוהרא"ש זי"ע איינגעפירט אז אנשי שלומינו זאלן לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא תלמוד בבלי, א דף אין תלמוד ירושלמי, און א פרק אין תוספתא, און מיט דעם זיך אויפבויען א ב"ית נצחי, אן אייביגע הויז פאר זיך אויף יענע וועלט.

פילע אנשי שלומינו לערנען יעדן טאג דעם "בית נצחי", און שפירן א געוואלדיגע סיפוק רוחני וגשמי אין די לימודים. דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א סדר דרך הלימוד, או מען זאל לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה אפילו אויב מען פארשטייט נישט וואס מען זאגט און מען געדענקט נישט וואס מען לערנט, אויף דעם וועג קען יעדער איד זוכה זיין צו לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה, טייל מאל פארשטייט מען מער און טייל מאל ווייניגער, צומאל קען מען לערנען געהעריג מיט א חברותא און צומאל קען מען בלויז אפזאגן די ווערטער, אבער קיין איין טאג גייט נישט אריבער אן צו לערנען די הייליגע תורה.

אינעם טעגליכן בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א פון די וואך זונטאג שרייבט דער ראש ישיבה פאר אנשי שלומינו, "הדרן עלך תלמוד ירושלמי והדרך עלן, מיר ענדיגן היינט גאנץ תלמוד ירושלמי און מארגן הויבן מיר אן נאכמאל. עס איז א גוטע צייט דו זאלסט אנהויבן לערנען יעדן טאג דעם בית נצחי, א בלאט בבלי א בלאט ירושלמי און א פרק תוספתא, מיט דעם בויט מען זיך א ביי'ת נצחי בזה ובבא; דאס נעמט מען מיט, דאס וועט אונז באגלייטן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט".

דער ראש ישיבה שליט"א האט ווידער אנגעהויבן פארלערנען דעם טעגליכע בלאט גמרא אין ירושלמי, און מען קען דאס מיטהאלטן בעז"ה אויפ'ן "קול ברסלב" טעלעפאן ליין. וירושלים עירך ברהמים תשוב!

חיזוק צום סיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סדייס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 347-509-4908 און מיר וועלן פרובירן בעז"ה עס צו שיקן צו אייך אחיים

צוריסן און צופליקט

ווען מען שפירט אינגאנצן צוריסן און צופליקט, וואס טוט מען אין אזא צייט? הערט א שיינעם שיעור מיט א קלארקייט אין דעם נושא קול ברסלב 212-444-9191 1, 2, 1, 9, 1, 25

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com